

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Intelcom Service Ltd

Strona pozwana: Vincenzo Mario Marvulli

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di Matera (Włochy) postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2013 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 22.02.2014.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 19 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal do Trabalho da Covilhã – Portugalia) – Pharmacontinente-Saúde e Higiene SA i in. przeciwko Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT)

(Sprawa C-683/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Przetwarzanie danych osobowych — Dyrektywa 95/46/WE — Artykuł 2 — Pojęcie „danych osobowych” — Artykuły 6 i 7 — Zasady dotyczące jakości danych i legalności przetwarzania danych — Artykuł 17 —

Bezpieczeństwo przetwarzania danych — Czas pracy pracowników — Rejestr czasu pracy — Dostęp organu krajowego uprawnionego do kontroli warunków pracy — Obowiązek pracodawcy udostępnienia rejestru czasu pracy w taki sposób, aby umożliwić natychmiastowy wgląd do niego)

(2014/C 261/18)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal do Trabalho da Covilhã

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Pharmacontinente-Saúde e Higiene SA, Domingos Sequeira de Almeida, Luis Mesquita Soares Moutinho, Rui Teixeira Soares de Almeida, André de Carvalho e Sousa

Strona pozwana: Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT)

Sentencja

- 1) Artykuł 2 lit. a) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych należy interpretować w ten sposób, że rejestr czasu pracy, taki jak rozpatrywany w sprawie w postępowaniu głównym, który wskazuje w odniesieniu do każdego pracownika godziny rozpoczęcia i zakończenia pracy, jak również przerw lub okresy odpoczynku, jest objęty pojęciem „danych osobowych” w rozumieniu tego przepisu.
- 2) Artykuł 6 ust. 1 lit. b) i c), a także art. 7 lit. c) i e) dyrektywy 95/46 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w sprawie w postępowaniu głównym, które nakładają na pracodawcę obowiązek udostępnienia organowi krajowemu uprawnionemu do kontroli warunków pracy rejestru czasu pracy w celu umożliwienia natychmiastowego wglądu do niego, o ile obowiązek ten jest konieczny do celów wykonywania przez ten organ zadań z zakresu kontroli stosowania przepisów dotyczących warunków pracy, a w szczególności czasu pracy.

- 3) Zadaniem sądu odsyłającego jest zbadanie, czy nałożony na pracodawcę obowiązek udostępnienia organowi krajowemu uprawnionemu do kontroli warunków pracy rejestru czasu pracy w taki sposób, aby umożliwić natychmiastowy wgląd do niego, może być uznany za konieczny do celów wykonywania przez ten organ zadań z zakresu kontroli, przyczyniając się do bardziej skutecznego stosowania przepisów dotyczących warunków pracy, w szczególności czasu pracy, a jeśli tak, to czy sankcje nałożone w celu skutecznego stosowania wymogów określonych w dyrektywie 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy są zgodne z zasadą proporcjonalności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 22.2.2014.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Bacău
(Rumunia) w dniu 15 stycznia 2014 r. – Municipiul Piatra Neamț przeciwko Municipiul Piatra Neamț/
Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice**

(Sprawa C-13/14)

(2014/C 261/19)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Bacă

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Municipiul Piatra Neamț

Druga strona postępowania: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2014 r., Trybunał (ósma izba) stwierdził oczywistą niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

Skarga wniesiona w dniu 7 kwietnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-167/14)

(2014/C 261/20)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Zavvos i E. Manhaeve)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Grecka, nie podjąwszy wszelkich działań koniecznych w celu wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości wydanego w dniu 25 października 2007 r. w sprawie C-440/06 Komisja przeciwko Republice Greckiej, nie wypełniła zobowiązań ciążących na niej na podstawie art. 260 ust. 1 TFUE;
- nakazanie Republice Greckiej zapłaty na rzecz Komisji wskazanej kary w wysokości 47 462,40 EUR za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu wyroku wydanego w sprawie C-440/06 począwszy od dnia, w którym zapadnie wyrok w niniejszej sprawie, do dnia wykonania wyroku w sprawie C-440/06;